

Solskinsbørnene

Filmsskuespil

i 6 Akter

af

Valdemar Andersen

og

A. W. Sandberg

Instruktør:

A. W. Sandberg

I Hovedrollen:

Fru Karen Sandberg

1671

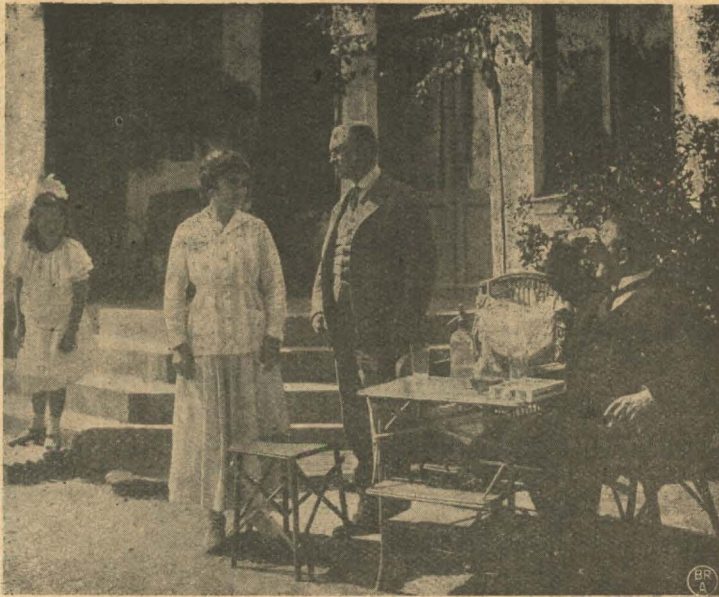
PERSONERNE:

William Green, Fabrikant	Hr. Thorleif Lund
Tommy, hans Broder	Hr. Bertel Krause
John Bradford, Kasserer paa Greens Likørfabrik	
	Hr. Charles Wilken
Käthe, hans anden Hustru	Fru Ise Morssing
Alice, hans Datter af første Ægteskab	Fru Karen Sandberg
Jim, hans Stiføn	Hr. Peter Malberg

AF AFDELINGERNE FREMHÆVES:

Fabrikant Green har Besøg af sin Broder Tommy, der er bosat i Amerika.	Solskinsbørnene. Alices første Brev er en Skuffelse for Stedmoderen og Jim.
Paa Fabriken.	I den gamle Pavillon.
Oldefaders Originalopskrift paa „Greens Liqueur“	Fabrikant Green indprenter Alice Betydningen af Oldefaders Opskrift.
Kassereren, John Bradford, er ikke lykkelig i sit andet Ægteskab.	Jim har faaet en forbryderisk Idé.
Den samvittighedsløse Stedsøn, Jim.	Onkel Tommy fra Amerika lader høre fra sig.
John Bradfords et og alt er Datteren, Alice.	Paa Krigsstien. Fristelsen.
„Der mangler 3000 Kr. i Kassen.“	Jim har besluttet selv at tage Afære.
Den humane Chef.	Fabrikant Green tager afsted for at hente Onkel Tommy
Et Brev til Jim.	Jims falske Telegram.
Likøropskriften.	Børnene leger „Onkel kommer.“
„Vore Konkurrenter vilde give en Formue for at komme i Besiddelse af dette uanselige Stykke Papir.“	Jim som „Onkel Tommy.“ Lille Frøken Missi gør en Opdagelse.
Hvad der skete i Midnatstimen.	„Der er en Mand derhjemme, som vil stjæle!“
En Hemmelighed.	Den gamle Sluse.
„For Din Moders Skyld . . .!“	Jim vil realisere en dristig Plan.
„Der mangler 5000 Kr. i Kassen!“	Alice beslutter at rejse bort.
John Bradford sigtes for Tyveri.	Solskinsbørnene i den gamle Pavillon.
Det frygtelige, der skete.	Katastrofen!
Johns eiterladte Brev.	Jim findes — død!
Alice og Fabrikant Green.	Pavillonen har revet sig løs — et Bytte for den rivende Strøm.
„Den Dag kommer, da De bliver straffet for det onde, De har gjort!“	Frelsen!
5 Aar senere	„Bliv her, Frøken Alice
I Hovedstaden.	ikke som Børnenes Guvernante, men som min Hustru!
Et Avertissement.	Faderens Skygge.
Alice søger Pladsen som Barnefrøken i Fabrikant Greens Hjem.	Hvad Onkel Tommy kunde fortælle.
Der leges Skjul.	Solskinsbørnenes nye Moder!
I Skarnekassen.	
Alice tiltræder Pladsen.	

I „Solskinsbørnene“ fortælles en lang, begivenhedsrig Roman, der — som selve Livet — skifter med Sorg og Glæde, Forbrydelse og Hæderlighed, udspekuleret Ondskab og barnlig Uskyldighed. I spændende og brogede Optrin føres man fremad til Konflikternes Løsning — og stadig titter Solskinsbørnenes glade Ansigter frem og lyser op, naar det ser mørkest ud. „Solskinsbørnene“ er en Film, som man gaar beriget fra.

SOLSKINSBØRNENE

DEN retskafne og ærekære John Bradford, der er Kasserer paa Greens Likørfabrik, og som har giftet sig for anden Gang, har ikke fundet Lykken i sit nye Ægteskab. Hans Hustru, den smukke Käthe, er meget ødsel og ekstravagant, og hans Stifsøn — Jim — er en letsindig og samvittighedsløs Fyr. Den aldrende Mand har derfor kastet hele sin Kærlighed paa sin Datter af første Ægteskab, den 13-aarige Alice, der paa sin Side ogsaa omfatter Faderen med en rørende Kærlighed. Ved Omstændighedernes Spil kommer nu den uhyre pligttro Kasserer til — i sin Arbejdsgivers Øjne — at staa som en Tyv, mistænkt for at have tilegnet sig en større Pengesum, som den forbrøderiske Jim i Virkeligheden har stjålet. Bradford, der godt ved, hvem den rette Skyldige er, men som skjuler sin Videnskab for at skaane sin Hustru, er ude af sig selv af Fortvivlelse over den Vanskæbne, der har ramt ham og hans Hus, — og tager sig af Dage. Alice, der af forskellige ret tvingende Grunde kommer til nære den Overbevisning, at det er Fabrikant Green, der ved ganske uberettiget at stemple hendes elskede Fader som Tyv, har drevet ham i Døden, fatter et uudslukkeligt Had til denne Mand og ønsker, at den Dag ikke maa være fjern, da han vil blive straffet for det onde, han har gjort.

Der gaar 5 Aar. Bradfords Efterladte har slaaet sig ned i Hovedstaden, og skønt Green understøtter dem rigeligt, har

de det — paa Grund af Fru Käthes og Jims Dovenskab og Ødselhed — meget smaat. Erindringen om Faderens uhyggelige Endeligt og de Begivenheder, der knytter sig dertil, forfølger stadig Alice, og hendes intrigante Slægtninge sørger for, at hun ikke glemmer, at det er Green, der indirekte er Skyld i al deres Ulykke. Ved et Tilfælde erfarer nu Jim, at Likørfabrikanten, der i et Par Aar har været Enkemand, søger en Guvernante til sine Børn, og den snedige Yngling fatter straks en Plan. Med Assistance af sin lige saa samvittighedsløse Moder faar han Alice til at indse, at hun ved at tage Pladsen har Chance for at udfinde, hvorledes de bedst kan ramme ham, de alle har Grund til at hade.

Den godhjertede Green, der gerne aabner sit Hjem for sin gamle Kasserers Datter, giver hende en saa hjertelig Modtagelse, at hun saa smaat begynder at tvivle om, hvorvidt han virkelig kan være en saa lav Karakter, som hun tror. Hun kan da heller ikke, — hvor beskæmmende hun end finder det, — undgaa at faa Sympati for ham, og Børnene, — Solskinsbørnene, som de selv kalder sig, — vinder straks hendes Hjerte.

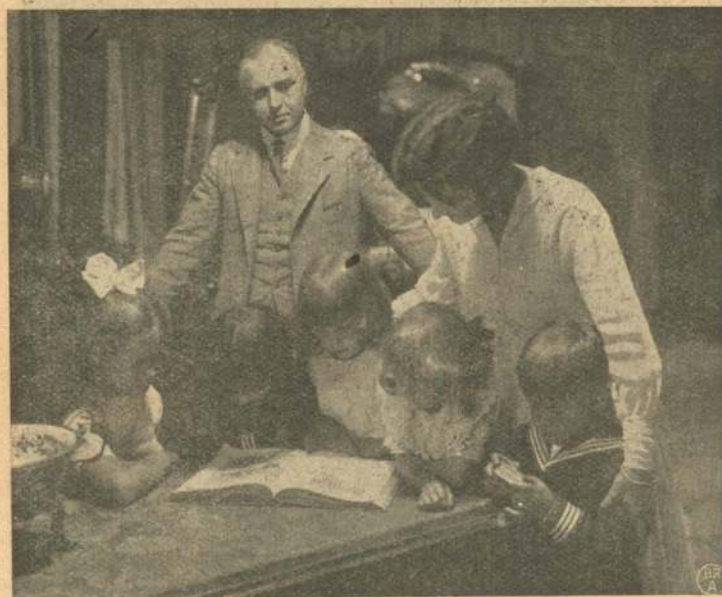
Imidlertid har Jim fundet ud af, hvorledes han bedst kan udnytte den Omstændighed, at Stifsøsteren er blevet optaget i Fabrikantens Hjem. Han ved, at der eksisterer en gammel Opskrift paa den Likør, som har gjort Navnet Green verdenskendt, og at dette Dokument er en Formue værd, — men hvor det opbevares, har han ingen Anelse om. Og derfor har han Brug for Alice . . . Over for hende betoner han, at de ved

at tilegne sig Originalopskriften fuldstændig lammer Greens store Virksomhed og paa den Maade faar Hævn over ham. Det bliver nu Alices Opgave at faa opsnuset, hvor Dokumentet opbevares, for at hun saa ved given Lejlighed kan sætte sig i Besiddelse af det.

Den unge Pige, der ikke har den ringeste Anelse om, at der i Virkeligheden ikke er Tale om nogen Hævnakt, men kun om et rent og skært Tyveri, ved hvilket Stifbroderen haaber at kunne skaffe sig en betydelig Gevinst, føler sig straks forpligtet til at skride til Handling. Tilfældet spiller hende da ogsaa en udmærket Chance i Hænde, — men da det kommer til Stykket, kan hun alligevel ikke gøre sig til Tyv, skønt hun endnu ikke er blevet den forfærdelige Tanke kvit, at det er Green, der har voldet hendes stakkels Faders Død!

Jim bliver rasende, da han faar at vide, at han ikke vil kunne regne med Alices Bistand, — men han lader dog alligevel ikke Sagen falde. Paa en uhyre snedig Maade skaffer han sig Adgang til Fabrikantens Hjem, — og det skyldes ene og alene Alice, at han ikke naar sin forbryderiske Hensigt, men maa flygte. Men endnu opgiver han ikke Haabet om at komme i Besiddelse af det værdifulde Stykke Papir, som han ved, at Greens Konkurrenter vil betale en Formue for. Gennem Fabrikantens Have fører en stille Kanal, der tidligere — ved et Sluseværk — satte en højtliggende Sø i Forbindelse med Elven, og Jim beslutter at sprænge den gamle Sluse i Luften. Han gør det ikke blot i den Hensigt at volde Fortræd, men haaber — under den Pa-

nik, som Katastrofen rimeligvis vil skabe — at kunne skaffe sig Adgang til Villaen og faa Held til at iværksætte det Tyveri, som sidste Gang mislykkedes for ham. Det gaar imidlertid helt anderledes, end han havde tænkt sig. Hans Forbrydelse kommer til at koste ham Livet, og Sluseværkets delvise Sprængning forarsager, at den Træpavillon, der er bygget ud over den gamle Kanal, og i hvilken Solskinsbørnene netop opholder sig, af den rivende Strøm bliver ført ud i Elven. Takket være Alices Mod og Uforfærdethed slipper Børnene dog uskadede i Land, og da den unge Pige nu faar at vide, at det er Stifbroderen, der er Forbryderen, indser hun, hvor nær hun har været ved at lade sig spinde ind i det Væv af Rænker og Løgne, som Jim saa snildt havde vævet sammen.

Omtrent samtidig faar hun ved et Tilfælde Vished for, at hun ikke har nogen Grund til at hade Green, idet det i Virkeligheden var Stifbroderen, der drev Bradford i Døden, — og hendes Sind bliver lettet tør en tung Byrde. Hun har nemlig længe vidst, hvor uendelig meget hun er kommen til at betyde for den Mand, som hun følte sig forpligtet til at afsky, og først nu, da hendes ulykkelige Faders Skygge ikke mere staar imellem dem, tør hun lade ham forstaa, at hun af ganske Hjerter gengælder hans Følelser!